

Stop 3. Verdenskrig: Personer fra det etablerede system advarer om termonuklear krig

LaRouchePAC, 15. december ? Oxfordhistorikeren Margaret MacMillan arbejder sammen med insidere i det etablerede system ved Brookings Institution i Washington, D.C. og andre, med at advare om en umiddelbart forestående verdenskrig på baggrund af en krigsmodel af Første Verdenskrig, som, under nutidige betingelser, ville betyde en termonuklear udslettelse af verden, selv om de ikke påpeger dette punkt.

MacMillan, der er forfatter til den nyligt udkomne bog *The War that Ended Peace: The Road to 1914* (Krigen, der gjorde en ende på freden: Vejen til 1914), var den 7. november gæst i Brookings Institution ved et seminar med titlen »Lektioner fra Første Verdenskrig: Er nutidens Kina Tyskland anno 1914? Hvor er det næste globale brændpunkt?« Hun tilpassede en artikel, som hun skrev for Brookings, til en kronik *New York Times* den 13. december, »Ildevarslende ekkoer af Den store Krig.«

Efter at have henvist til det blotte omfang af blodbadet under Første Verdenskrig, en af de mest ødelæggende krige i europæisk historie, siger MacMillan, »hundredåret, som vi snart når, burde få os til på ny at reflektere over vores sårbarhed over for menneskelige fejl, pludselige katastrofer og rent uheld.«

Et af de »ildevarslende ekkoer« er, at de fleste ledere før 1914 ikke havde noget begreb om, hvilken form, de fleste af slagene under Første Verdenskrig ville antage: skyttegravskrigens dødvande. Et tilsvarende punkt i dag er den fejltagelse at tro, at »kirurgiske angreb« eller »chok og ærefrygt«-taktikker kan udvirke en afgørende sejr i det, der fejlagtigt forudses at være »en kortvarig og begrænset konflikt«. Men ingen af disse »kortvarige og begrænsede konflikter« er afsluttede.

Hun minder dem, der tror, at de tætte handelsforbindelser mellem USA og Kina vil forhindre krig, om, at England og Tyskland, før Første Verdenskrig, begge var den andens største handelspartner.

»Før 1914 talte stormagterne om deres ære. I dag henviser udenrigsminister John Kerry til USA's troværdighed eller prestige. Det kommer stort set ud på ét.«

Hun citerer den store, franske leder før krigen, Jean Jaurès^[1], som blev myrdet, for at sige, at Europa så ofte havde været tæt på en total krig på Balkan, at folk narrede sig selv med, at det aldrig ville ske. Mellemøsten er nutidens Balkan, skriver Macmillan, som et ekko af Lyndon LaRouche.

Med store ledere som Bismarck (eller Churchill, skriver hun) kunne Første Verdenskrig måske have været undgået. På en anden side er Obama en ny Woodrow Wilson.^[2] »Det er nu, vi atter skal overveje de forfærdelige lektioner fra for hundrede år siden.«

Det bedste, man kan sige om Macmillans analyse, er, at den så sandelig er slemt uklar. Hun ignorerer hensigten om krig hos Dronning Elizabeth II, Kejserinden af Det anglo-hollandske Imperium. Hun ignorerer Imperiets eksistens, sammenstyrtningen i ruiner af det transatlantiske system og som kontrast Eurasiens fortsatte fremskridt, i det mindste for øjeblikket. Men ved, at hun har forstået og skildret nogle andre aspekter af krisen, og korrekt sidestillet dem med Første Verdenskrig, vil hun opmuntre nogle læsere til at gå yderligere i dybden med spørgsmålet og grave sandheden frem.

I en diskussion lørdag med sine medarbejdere havde Lyndon LaRouche, som for tre år siden begyndte at advare om faren for en termonuklear verdenskrig, følgende bemærkninger om faren for en generel krig:

»Hvis man tager de nuværende linjer, der deler Europa op, og vi ser på den del, der går med Kina, med Indien osv., så ligger den faktiske magt, koncentrationen af reel magt, på den asiatiske side i øjeblikket: Befolkning, reel magt, et sammenbrud i dekadence af alt andet i Amerika og så videre i det transatlantiske område. Det er alt sammen ved at forfalde, grundlæggende set. Der er lommer af modstand, men der er ingen sejr, der er ingen økonomisk sejr, der er ingen politik på plads, en regeringspolitik, der ikke er destruktiv; hvorimod det modsatte gælder i det eurasiske tilfælde, hvor der stadig er virkelighed. Det kan ikke holde for evigt, der må komme en beslutning, men vi har faktisk kurs mod faren for en termonuklear krig mellem disse to områder.

»Det transatlantiske område er bogstavelig talt dødt i øjeblikket. Det vil sige, at dette områdes politik er sådan, at de er på en døds kurs, sammenbrud, ressourcer, der bryder sammen. Mens det østlige, asiatiske område ikke er i så god en tilstand, fordi det potentielt er ved at komme til et sammenbrudspunkt, men det har styrke, hvilket ikke findes i det transatlantiske område. Og situationen definerer således en potentiel termonuklear krig. Der står vi.

»Og man må huske på, hvad problemet er: Det oligarkiske system. Og det transatlantiske område er under det oligarkiske systems kontrol. Det oligarkiske systems hensigt er altid at dræbe folk i egne rækker, som vil skabe problemer for disse regeringer. Se på, hvad selve Dronningen står for, den britiske Dronning: Reducer planetens menneskelige befolkning fra 7 mia. mennesker til under 1 mia. *Det er politikken; det er det oligarkiske princip.*

»Det, vi ser nu, er, at det oligarkiske princip viser sig som en kamporganisation, og det er dets hensigt. Se, det skaber jo et problem for dem, i det omfang det eurasiske område, som er mere levedygtigt for øjeblikket, har en vis styrke. Derfor kommer vi til et punkt, hvor den oligarkiske side, hvilket er, hvad det transatlantiske område er, har nået grænsen for sin evne til fortsat at fungere uden at gå over til erobring. Med andre ord er de nødt til at gå i krig, eller det, der modsvarer en krig, eller panik; det vil sige, jage den eurasiske side på flugt.

»Det er altså situationen. Og det vi ser nu, er at Kina, Indien, Rusland osv., vi har en klar indikation om, at de har til hensigt at forsvare sig imod denne operation. Så vi befinder os faktisk på randen af truslen om termonuklear krig. Som ville blive en udslettelseskrig på grund af systemets indbyggede natur. Storkrig er termonuklear krig. Krigen kan ikke udkæmpes på nogen anden måde. Fordi processernes udvikling er sådan, at generel krig betyder termonuklear krig.

[1] LaRouche skrev: »Mordet på den franske socialist **Jean Jaurès** den 21. juli 1914 ødelagde praktisk talt det, der populært blev kendt som Zimmerwald-bevægelsen, kaldet således pga. en planlagt fredskonference i Zimmerwald i 1915, og som var den førende opposition til udløsningen af det, der skulle blive kendt som den forestående Første Verdenskrig.«

Yderligere læsning: (engelsk): <http://larouhepac.com/node/6506>[1]

[2] LaRouche skrev: (24. marts 2013) »Truslen om en sådan krig fra Det britiske Imperium lurede tilsyneladende hver gang, en af vore få, virkeligt store præsidenter konfronteredes med truslen om at blive myrdet af Det britiske Imperium og dets agenter. Jeg mener sådanne britiske agenter som ? Den åbenlyst rabiate Ku Klux Klan-fanatiker **Woodrow Wilson** var blandt de værste ? «

Yderligere læsning: (engelsk): <http://larouhepac.com/node/25988>[2]

Destinations URL: <http://www.schillerinstitut.dk/drupal/node/1211>

Links:

[1] <http://larouhepac.com/node/6506>

[2] <http://larouhepac.com/node/25988>